

ד

כשמכוננים לאיזה מבקש בתפלה, צריך לשים לב, שכונתנו היא להסיר את הרע והחישך מן העולם ולהגביר את הטוב ואת האור, של החיים האלוהיים במלואם, שבהופיעו הוא מלא לא רק חסרון אחד בלבד, אלא הוא משלים את כל החסرونות וממלא את כל הפגמים כולם, ובגודל נשמתנו הרינו חפצים דוקא בשלמות הגמורה והמוחלטת.

ה

לפעמים אנו מתפללים שיעשה הקב"ה בקשתנו ע"י המלאכים, ולפעמים מפרטים גם שמות של המלאכים. שחרי עיקר המבקש של עניין התפלות כולם באמת ראוי שייה' לא להשיג מה שהוא חפץ כי אם לדבק עצמו לרצונו של מקום ב"ה. וכיון שתכלית הבקשה היא מילוא אמתת רצונו ית' החפץ חסד, וכמו שהוא רצונו ית' להרבות חסדייו בעולם כן הוא רצונו שוה יתנהג דוקא בהתאם הדריכים, סדרם בהם את הנחתת העולם בחכמתו ורצוינו כביבול, א"כ כמו שרואי להתפלל על עצם המבקש הפרטיו כן ראוי להתפלל שיתמלא ע"פ הסדרים השיכיים לו. ואדרבה, זהה שלמותה של התפלה, שהוא מגלה בה את רצונו הוא, הבקשה ראוי לרצות שיתוקנו סדרי המאורות העליונות, שדריך תקונם הוא במילוא העניין התפלה, שהוא עניין התפלה ע"פ סדר הספרות. וכיון שוכינו לעניין התפלה שיעשה רצונו, שהוא בשפעת החסד ע"פ הכנת התהותנים, הרי עצם התפלה היא הכנה רבה באופן המועלה לעניין שפע הטוב והחסד ע"י גילוי המאורות הקדושים.

ו

"תניא כוותי" דר' יוסי ברבי חנינא אמרת תפלה שחרית, שנאמר וישכם אברהם בברך אל המקום אשר עמד שם את פניו ד' ואין עמידה אלא תפלה שני' ויעמד פנחת ויפלל. יצחק תקן תפלה המנחה, שנאמר ויצא יצחק לשדה לפנות ערב, ואין שיתה אלא תפלה, שני' תפלה לעניין כי יעטף ולפני ד' ישפך שיחו. יעקב תקן תפלה ערבית, שנאמר ויפגע במקומות וילן שם, ואין פגיעה אלא תפלה, שני' ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל פגע بي". (ברכות כ"ז). שלוש לשונות אלו, עמידה, שיתה, פגיעה, מכוננות הן כנגד שלשה עניינים של תועלת התפלה בעבודת הש"ת. התחלת פעולות התפלה היא, ככל העניינים הקדושים והציורים הנעלים של יסוד היראה והמוסר, שקנה האדם בנפשו התפלה תשריש אותו יפה בלב שלא ימושו מהסתערות רוחות של השחתת המוסר והעבדה ע"י יצר לב האדם ותאות הזמן, זמנה של פעללה זו הוא ביוטר בשחרית,